

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
(ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2535

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961134782

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2535

สมเด็จพระสังฆราช

คำนำ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 ได้ตราขึ้นในสมัยรัฐบาล นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีสาระสำคัญคือแก้ไขช่วงระยะเวลาการบังคับใช้กฎหมายออกไปอีก 180 วัน เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ที่ได้ตราขึ้น โดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในสมัยรัฐบาล นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2535 และมีผลบังคับใช้วันที่ 6 ตุลาคม 2535 นั้น มีผลให้ผู้เป็นเจ้าของรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ทั่วประเทศต้องทำประกันภัยบุคคลที่ 3

ก่อนที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 จะมีผลบังคับใช้นั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอญัตติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสมจำนวน 8 ฉบับ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาญัตติทั้ง 8 ฉบับดังกล่าว ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3 (สมัยสามัญ ครั้งที่ 1) เป็นพิเศษวันจันทร์ ที่ 5 ตุลาคม 2535 และได้มีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาอัตราค่าเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 จำนวน 42 คน

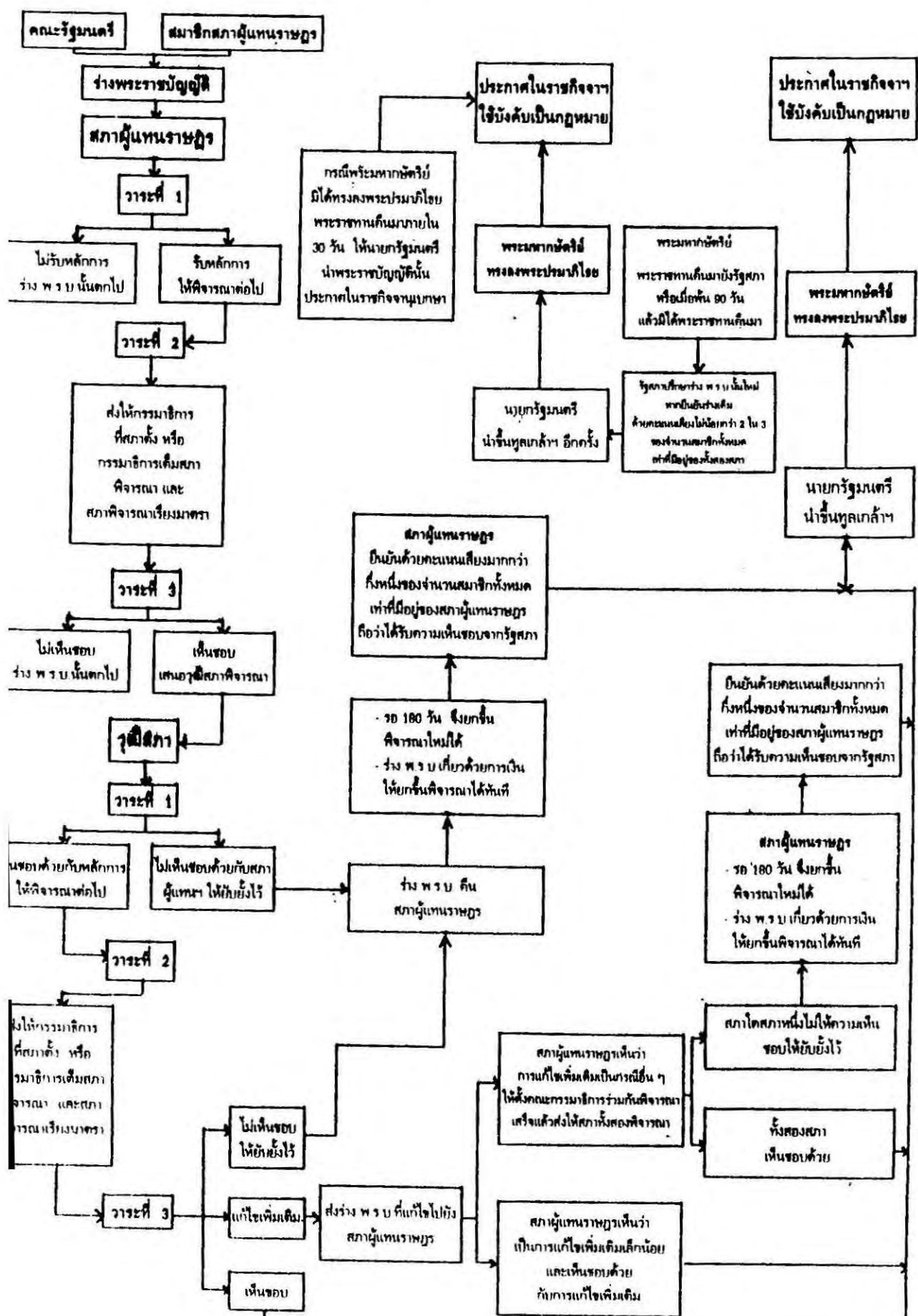
ต่อมาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎร 2 ฉบับ โดยมีสาระสำคัญให้ขยายระยะเวลาการบังคับใช้กฎหมายออกไปอีก 180 วัน ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4 (สมัยสามัญ ครั้งที่ 1) วันพุธ ที่ 7 ตุลาคม 2535 ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ และมีมติให้พิจารณาในวาระที่ 2 โดยคณะกรรมการธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ 3 เห็นชอบ และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

วุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2 (สมัยสามัญ ครั้งที่ 1) วันศุกร์ที่ 9 ตุลาคม 2535 ซึ่งที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับหลักการในวาระที่ 1 และพิจารณาในวาระที่ 2 โดยคณะกรรมการธิการเต็มสภา และได้ลงมติในวาระที่ 3 เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร

จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว และได้ประกาศใช้เป็นพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 109 ตอน 111 ลงวันที่ 4 พฤศจิกายน 2535

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา หวังว่าหนังสืออนิติบัญญัติฉบับนี้ คงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษาค้นคว้าบ้างตามสมควร

กระบวนการตราพระราชบัญญัติ

สารบัญ

หน้า

ความเป็นมาของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	1
การเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ของสภาผู้แทนราษฎร	7
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสนอโดย นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ	8
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสนอโดย นายจำลอง คุรุชุนทต	12
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ของสภาผู้แทนราษฎร	16
การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ 1	16
การพิจารณาในวาระที่ 2	17
การพิจารณาในวาระที่ 3	17
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ของวุฒิสภา	23
การพิจารณาของวุฒิสภาในวาระที่ 1	23
การพิจารณาในวาระที่ 2	24
การพิจารณาในวาระที่ 3	25
พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535	26
ภาคผนวก	
พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535	29
อัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ไม่รวมภาษีอากรเพื่อพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535	41
รายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อพิจารณาอัตรา ค่าเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย จากรถ พ.ศ. 2535	42

ความเป็นมาของ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ตราขึ้นโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในสมัยรัฐบาลที่มี นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2535 และมีผลบังคับใช้วันที่ 6 ตุลาคม 2535 เหตุผลในการตรากฎหมายฉบับนี้คือ

"อุบัติเหตุอันเกิดจากรถได้ทวีจำนวนขึ้นในแต่ละปี เป็นเหตุให้มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก โดยผู้ประสบภัยไม่ได้รับการชดเชยค่าเสียหาย หรือได้รับชดเชยค่าเสียหายไม่คุ้มกับความเสียหายที่ได้รับจริง และหากผู้ประสบภัยจะใช้สิทธิทางแพ่งเรียกร้องค่าเสียหายก็จะต้องใช้เวลาดำเนินคดียาวนานดังนั้นเพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับการชดเชยค่าเสียหาย และได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทัน่วงที"

ผลของการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ ทำให้ผู้เป็นเจ้าของรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ทั่วประเทศซึ่งมีอยู่ประมาณ 9 ล้านคัน ต้องทำประกันภัยบุคคลที่ 3 และต้องทำประกันให้เสร็จภายใน 180 วัน มิฉะนั้นจะถูกปรับตั้งแต่ 10,000 - 50,000 บาท

ต่อมาได้มีการเลือกตั้งทั่วไป เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2535 และได้มีการจัดตั้งรัฐบาลชุดใหม่ โดยมี นายชวน หลีกภัย ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และก่อนที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 จะมีผลบังคับใช้ นั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอญัตติขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา เบื้องต้นที่เห็นว่าเหมาะสมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 จำนวน 8 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 ญัตติด่วน เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาอัตราค่าเบี้ยประกันภัย ที่เหมาะสมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ผู้เสนอ ร้อยตำรวจโท เชาวรินทร์ ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี พรรคชาติไทย และ นายประเทือง วิจารณปริธา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย

ฉบับที่ 2 ญัตติด่วน เรื่อง ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษา ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนอันเนื่องมาจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ผู้เสนอ นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์

ฉบับที่ 3 ญัตติด่วน เรื่อง ปรับปรุงอัตราเบี้ยประกันภัยรถตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ผู้เสนอ ร้อยตรี ประพาส ลิ้มปะพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุโขทัย พรรคชาติพัฒนา

ฉบับที่ 4 ญัตติด่วน เรื่อง อัตราเบี้ยประกันภัยรถทุกชนิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ผู้เสนอ นายสวัสดิ์ คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติไทย และร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี พรรคชาติไทย

ฉบับที่ 5 ญัตติด่วน เรื่อง ให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแก้ปัญหาให้กับราษฎรจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ผู้เสนอ นายวิฑูรย์ นามบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์

ฉบับที่ 6 ญัตติด่วน เรื่อง ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาลดอัตราค่าเบี้ยประกันภัยรถยนต์ที่เอาประกันตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ผู้เสนอ นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเลย พรรคกิจสังคม

ฉบับที่ 7 ญัตติด่วน เรื่อง ขอให้พิจารณาดังคณะกรรมการวิสามัญทบทวนความเหมาะสมเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ผู้เสนอ นายพูลสวัสดิ์ โทตระไวศยะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี พรรคพลังธรรม

ฉบับที่ 8 ขอเสนอญัตติ ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาลดอัตราเบี้ยประกันบุคคลที่ 3 และเพื่อผ่อนผันการเสียเบี้ยประกันภัยของรถบางประเภทออกไปอีกระยะหนึ่ง

ผู้เสนอ นายมนตรี ตันไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน พรรคความหวังใหม่ และนายประเทือง ปานลักษณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน พรรคความหวังใหม่

ที่ประชุมสภาฯ ได้พิจารณาญัตติทั้ง 8 ฉบับดังกล่าว ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 3 (สมัยสามัญ ครั้งที่ 1) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ 5 ตุลาคม 2535 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายแสดงความ คิดเห็นและตั้งข้อสังเกตสรุปได้ดังนี้

คำอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

1. พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ตราขึ้นมาในสมัยที่มีสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งถ้ามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว พระราชบัญญัติฉบับนี้จะต้องได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบและไม่ออกมาให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ
2. พระราชบัญญัติฉบับนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่เห็นด้วยในหลักการที่จะต้อง มีมาตรการในการที่จะแก้ไขปัญหาในกรณีที่ประชาชนประสบภัย เรื่องถูกรถชนแล้วหนีหรือรถชนแล้วหาตัวผู้รับผิดชอบไม่ได้
3. พระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีผลต่อรถยนต์หรือรถทุกประเภทที่จะต้องจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ของกรมการขนส่งทางบก คือ รถใหม่ที่จะต้องจดทะเบียนในวันที่ 6 ตุลาคม 2535 จะต้องซื้อกรมธรรม์ประกันสำหรับคุ้มครองบุคคลที่ 3 ไปด้วย ส่วนรถเก่าที่จดทะเบียนก่อนวันที่ 6 ตุลาคม 2535 ก็จะต้องซื้อกรมธรรม์ด้วยแต่พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ขยายเวลาออกไปให้อีก 180 วัน คือสำหรับรถเก่านั้นพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่ 5 เมษายน 2536
4. ประชาชนผู้เป็นเจ้าของรถยนต์และรถจักรยานยนต์ทั่วประเทศจะต้องทำประกันภัยบุคคลที่ 3 ทำให้ต้องแบกภาระเพิ่มขึ้น ทั้ง ๆ ที่ภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันมีสูงมากอยู่แล้ว
5. ประชาชนที่ใช้รถส่วนบุคคลส่วนใหญ่มีฐานะปานกลางถึงยากจน แต่มีความจำเป็นต้องซื้อรถมาใช้เพราะระบบการขนส่งมวลชนของรัฐบาลไม่สามารถจะอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง
6. ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจรวมทั้งแนวทางปฏิบัติของข้าราชการในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้
7. ประชาชนในจังหวัดต่าง ๆ ที่มีฐานะยากจน แต่มีความจำเป็นต้องใช้รถจักรยานยนต์ รถที่ใช้ในการเกษตร เพื่อใช้ในการคมนาคมติดต่อและประกอบอาชีพจะได้รับความเดือดร้อนมาก เนื่องจากว่าจะต้องจ่ายเบี้ยประกันภัยที่สูงในอัตราที่เท่ากันทั้งหมด โดยไม่คำนึงถึงสภาพรถหรือสภาพการใช้รถและครุภัณฑ์เสี่ยงภัย
8. ประชาชนเกิดความสับสนและความไม่เข้าใจในอัตราเบี้ยประกันที่กำหนดไว้ในเรื่องรถส่วนบุคคลและรถรับจ้าง เนื่องจากยังไม่มีแยกประเภท แต่ในกฎกระทรวงได้กำหนดไว้
9. ในกฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถได้กำหนดอัตราโทษไว้สูง สำหรับผู้ที่ถึงกำหนดแล้วไม่มาเสียเบี้ยประกันหรือไม่มีการกรมธรรม์ประกันภัย แต่การกำหนดโทษอัตราสูงในมุมกลับกัน จะทำให้เกิดการใช้อำนาจหน้าที่เรียกร้อง หรือเรียกว่าการฉ้อราษฎร์บังหลวงเกิดขึ้น และรถประเภทนี้ก็จะเพิ่มจำนวนมากขึ้น
10. การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจและได้รู้ถึงผลดีและผลเสียของพระราชบัญญัติฉบับนี้น้อยเกินไปขอให้ดำเนินการให้มากกว่านี้
11. รถทุกชนิดจะต้องซื้อกรมธรรม์ประกันบุคคลที่ 3 แต่มีหลายประเภทที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง เช่น รถมอเตอร์ไซด์ รถที่ใช้งานเพื่อการเกษตร เป็นต้น ในเบี้ยประกันที่เก็บในอัตราเดียวกันไม่มีการยกเว้นหรือลดหย่อน

12. บริษัทผู้รับประกันภัยจะได้รับประโยชน์จากการเอาประกันสูงมากถึง 8,000 ล้านบาทต่อปี แต่กลับจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยน้อยมากคือ 3,000 ล้านบาทเพื่อความเป็นธรรมควรปรับปรุงอัตราเบี้ยประกันภัยให้เหมาะสมและยืดเวลาออกไประยะหนึ่ง

13. จากประกาศกฎกระทรวงในอัตราเบี้ยประกัน เป็นการเอาใจบริษัทประกันภัยมากกว่าที่จะมองเห็น ความเดือดร้อนของผู้ที่จะต้องจ่ายค่าเบี้ยประกัน

14. การที่กระทรวงพาณิชย์จะขยายเวลาออกไปอีก 45 วันนั้น จะทำโดย วิธีใด

15. การออกกฎหมายนี้เอาแบบอย่างต่างประเทศ ซึ่งสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนของประเทศไทยนั้นแตกต่างจากต่างประเทศในหลายลักษณะ เช่น ความเป็นอยู่ ความยากจน รายได้ และการใช้รถยนต์ เป็นต้น

16. ต้องวางหลักการใหม่โดยเฉพาะ จะทำอะไรถึงจะคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถให้ดีกว่าที่เป็นอยู่

17. ทุกวันนี้ได้มีการประกันสำหรับบุคคลผู้ประสบภัยจากรถอยู่แล้วโดยเสรีและโดยความสมัครใจจากเจ้าของรถ

18. การออกกฎหมายฉบับนี้ ไม่ได้เป็นการแก้ไขให้คนไม่ถูกรถชนหรือลดอุบัติเหตุทางถนน แม้แต่น้อย แต่กลับทำให้มีผู้ประสบภัยมากขึ้นไปอีกเนื่องจากว่าหากเสียเงินประกันไปแล้วความระมัดระวังก็ไม่ค่อยจะเกิดขึ้น แม้ว่าเมื่อมีอุบัติเหตุบริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าเสียหายแทนก็ตาม

19. ระบบเศรษฐกิจในประเทศขณะนี้บอบช้ำมาก จึงยังไม่เห็นด้วยที่พระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 6 ตุลาคม 2535

ข้อสังเกตของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

1. เห็นควรให้มีการออกพระราชกำหนดเพื่อเลื่อนการใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปช่วงระยะเวลาหนึ่งด้วย เพื่อรอผลการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ

2. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ ขยายอายุของบทเฉพาะกาลไปเป็นวันที่ 5 เมษายน 2536 โดยเท่าเทียมกันทั้งรถเก่าและรถใหม่

3. ควรที่จะออกกฎกระทรวง ภายก่อนการบังคับใช้กับรถบางประเภทที่ต้องทำประกันโดยเฉพาะรถจักรยานยนต์และรถที่ใช้เพื่อการเกษตร ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้อำนาจไว้ในมาตรา 8(4) แล้ว

4. การออกกฎหมายมาใช้บังคับกับคนทั้งประเทศนั้น จะต้องพิจารณาถึงรายได้ของประชาชนด้วย ในการกำหนดอัตราเบี้ยประกันในลักษณะที่เหมือนกัน ควรที่จะมีการปรับปรุง

5. ควรออกกฎกระทรวงในการยกเว้นเฉพาะรถจักรยานยนต์ที่อยู่ในชนบท ซึ่งโอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุค่อนข้างน้อย

6. ขอให้รัฐบาลกล้าตัดสินใจที่จะออกพระราชกำหนด ถึงแม้รัฐบาลนี้ยังไม่ได้แถลงนโยบายต่อสภาแห่งนี้ก็ตาม ถ้าไม่สามารถออกพระราชกำหนดได้ก็ควรจะเสนอเป็นพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งขยายเวลาออกไปและพิจารณา 3 วาระรวด ในวันที่ 7 ตุลาคม 2535 ก็จะสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้

คำชี้แจงของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

1. การขยายเวลา 45 วัน ก็คือการดำเนินการมววิชของสภาที่จะต้องมีการตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญเพื่อศึกษาและสรุปปัญหาเสนอต่อรัฐบาลนั้นคงจะไม่เกินระยะเวลาดังกล่าว

2. กฎหมายฉบับนี้มีประโยชน์มากเมื่อเกิดอุบัติเหตุแล้ว บริษัทประกันภัยจะต้องจ่ายค่าทดแทนให้กับผู้บาดเจ็บหรือถ้าไม่จ่ายค่าทดแทนให้ก็สามารถเรียกค่าทดแทนได้จากกองทุนที่รัฐได้ตั้งขึ้น

3. ถ้ารัฐบาลหรือกระทรวงพาณิชย์ จะดำเนินการเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้อย่างหนึ่งอย่างใดให้แตกต่างไปจากเดิมจะเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา 165 หรือไม่ เนื่องจากว่ารัฐบาลยังไม่ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเลย

4. เห็นด้วยตามญัตติที่เสนอ คือ ให้ตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ เพื่อศึกษาปัญหาแล้วแก้ไขปัญหาที่กระทบต่อประชาชน และรัฐบาลก็พร้อมที่จะให้ความร่วมมือทุกประการ ในส่วนที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เมื่อการอภิปรายยุติประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ขอให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาลงมติทั้ง 8 ฉบับ โดยแบ่งเป็น 2 พวก คือ ญัตติที่ 1,2,6,7, และ 8 ขอให้ตั้งคณะกรรมการ ส่วนญัตติที่ 3,4 และ 5 นั้นเสนอให้รัฐบาลรับไปพิจารณา

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติให้ส่งญัตติที่ 3,4,5 ให้รัฐบาลรับไปพิจารณา และให้ตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญเพื่อพิจารณาอัตราค่าเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2536 จำนวน 42 คน ดังนี้

1. นายกรีช กงเพชร	2. นายจิระ มังคลรังษี
3. นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	4. ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง
5. นายชาญชัย ปทุมารักษ์	6. นายชาติ พิริยะกิจไพบูลย์
7. นายชิงชัย มงคลธรรม	8. ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ
9. นายณรงค์ นิยมไทย	10. นายเดช บุญหลง
11. นายทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์	12. นายธงชัย พิมพ์สกุล
13. นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์	14. นายนิรันดร์ นามเมืองรักษ์
15. นายประดิ่ง ปรีชญาณกูร	16. นายประเทือง วิจาร์ณบริษัท
17. ร้อยตรี ประพาส ลิ้มปะพันธ์	18. นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข
19. นายปรีชา สุวรรณหัต	20. นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ
21. นายทูลสวัสดิ์ โทตระไวศยะ	22. นายภิญโญ นิโรจน์
23. นายมนตรี ด่านไพบูลย์	24. นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ
25. นายวราเทพ รัตนากร	26. นายวิจิตร บุณยะโหดระ
27. นายวิเชียร คันด่อง	28. นายวิฑูรย์ นามบุตร
29. นายวิทยา คุณปลื้ม	30. นายวีระกร คำประกอบ
31. นายศราวุธ ภาสวณิชยพงศ์	32. นายสงวน นิตยารัมภ์พงศ์

33. นายสมชาย นียมกิจ	34. นายสมพร ศรีวงษ์
35. นายสมศักดิ์ ปรีคนานันทกุล	36. นายสฤต สันติเมทนีดล
37. นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล	38. นายสุวโรช พะลัง
39. นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ	40. นายอลงกรณ์ พลบุตร
41. นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์	42. นายเอกพร รักความสุข

โดยกำหนดเวลาการทำงานให้แล้วเสร็จภายใน 7 วัน ต่อมาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 5 (สมัยสามัญ ครั้งที่ 1) วันพฤหัสบดีที่ 8 ตุลาคม 2535 คณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาอัตราเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ได้ขอขยายระยะเวลาออกไปอีก 30 วัน แล้วคณะกรรมาธิการฯ ดังกล่าวได้เสนอรายงานที่พิจารณาเสร็จแล้วมายังสภาผู้แทนราษฎร โดยบรรจุระเบียบวาระครั้งที่ 16 (สมัยสามัญ ครั้งที่ 1) วันพุธที่ 25 พฤศจิกายน 2535 และในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 1 (สมัยสามัญ ครั้งที่ 2) วันพฤหัสบดีที่ 6 พฤษภาคม 2536 ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบกับรายงานของคณะกรรมาธิการฯ ดังกล่าว เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป ดังรายละเอียดของรายงานในภาคผนวก

การเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ของสภาผู้แทนราษฎร

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นี้ มีผู้เสนอ 2 ฉบับ คือ

1. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสนอโดยนายอนุวรรตน์ วัฒนพงษ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2535 บรรจุระเบียบวาระ ครั้งที่ 4 (สมัยสามัญ ครั้งที่ 1) วันพุธที่ 7 ตุลาคม 2535

2. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสนอโดยนายจำลอง ครุฑขุนทด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2535 บรรจุระเบียบวาระ ครั้งที่ 4 (สมัยสามัญ ครั้งที่ 1) วันพุธที่ 7 ตุลาคม 2535

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ทั้ง 2 ฉบับ มีรายละเอียด
ดังนี้ คือ

วันที่ ๖ ต.ค. ๒๕๓๕
เรทนายแทนราษฎร ๑๐ คน
ตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดี (แบบรวม)

5 ตุลาคม 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... เสนอเป็นเรื่องด่วน

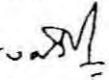
กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งส่งมาทวน ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมคำอธิบายหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ ... คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ แก้ไขเพิ่มเติม
.. (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

พร้อมคำอธิบายหลักการและเหตุผลประกอบ มาเพื่อโปรดเกล้าฯ เสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา
และหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติให้ใช้ได้แล้ว ก็ขอโปรดเกล้าฯ เสนอวุฒิสภานิติพิจารณาคำนวณรัฐธรรมนูญ
ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

อนุวรรตน์ อธิพนทงษ์ ผู้เสนอ
(นายอนุวรรตน์ อธิพนทงษ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด นนทบุรี .....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พรรค ...ชาติไทย ..... ได้พิจารณาแล้วมีมติให้เสนอ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้

ลงชื่อ นาย พ.ต.ท. ไพโรจน์ อธิพนทงษ์

(พ.ต.ท. อ. ไพโรจน์ อธิพนทงษ์)

หัวหน้าพรรคการเมืองผู้สมัครสมาชิกสภา

นาย
อนุวรรตน์ อธิพนทงษ์
วันที่ ๖ / ๑๐ / ๒๕๓๕
ที่ ๖๖๖/๖๖๖ เวลา ๑๒.๐๐ น.

ชั้นต้นของงานทั่วไป
กองการประสาน (๒๗)
วันที่ ๖ / ๑๐ / ๒๕๓๕

วันที่ ๖ / ๑๐ / ๒๕๓๕ เวลา ๑๒.๐๐ น.
ส่งมาเพื่อ ... ดำเนินการ

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ~~แก้ไขเพิ่มเติม~~ (ฉบับที่...)

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีการขยายเวลาการบังคับใช้ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

พ.ศ. 2535

เหตุผล

.... โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่

วันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2535 กับผู้ที่ซื้อรถใหม่ ประกอบกับกฎกระทรวงที่ได้กำหนดประเภท

ที่จะเอาประกัน และเบี้ยประกันยังไม่เป็นธรรมกับผู้ซื้อรถ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ประสบภัย จะได้รับ

การชดเชยค่าเสียหาย รวมทั้งไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในอัตราการเสี่ยงภัย และการจัดแบ่ง

ประเภทของรถที่ประกันภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งรถจักรยานยนต์รับจ้าง ซึ่งไม่มีสารบบการจดทะเบียน

และรถยนต์ที่ใช้ในการเกษตร ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนว่า อัตราการเสี่ยงภัยแตกต่างกันมาก ซึ่งจำเป็น

ต้องขยายเวลาการบังคับใช้ของกฎหมายฉบับนี้ออกไปจนถึงวันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2536.

ร่าง

พระราชบัญญัติ .....

.....คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ~~แก้ไขเพิ่มเติม~~ (ฉบับที่ ..)

พ.ร.บ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เห็นว่าการสมควร ~~แก้ไขเพิ่มเติม~~ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ .....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ ~~คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ~~ ~~แก้ไขเพิ่มเติม~~ (ฉบับที่ ..) พ.ร.บ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ~~เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว~~ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันท 5 เมษายน พุทธศักราช 2536

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา 2 ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

Handwritten header text in Hebrew, including the word "מסמך" (document) and a reference number "327".

מסמך

- a. ~~Handwritten signature~~ 183
(מסמך מס' 183)
- b. ~~Handwritten signature~~ 183
(מסמך מס' 183)
- a. ~~Handwritten signature~~ 279
(מסמך מס' 279)
- b. ~~Handwritten signature~~ 210
(מסמך מס' 210)
- a. ~~Handwritten signature~~ 40
(מסמך מס' 40)
- a. ~~Handwritten signature~~ 250
(מסמך מס' 250)
- b. ~~Handwritten signature~~ 130
(מסמך מס' 130)
- a. ~~Handwritten signature~~ 165
(מסמך מס' 165)
- a. ~~Handwritten signature~~ 82
(מסמך מס' 82)
- a. ~~Handwritten signature~~ 272
(מסמך מס' 272)
- b. ~~Handwritten signature~~ 61
(מסמך מס' 61)
- a. ~~Handwritten signature~~ 87
(מסמך מס' 87)
- a. ~~Handwritten signature~~ #57
(מסמך מס' 57)
- a. ~~Handwritten signature~~ 277
(מסמך מס' 277)
- a. ~~Handwritten signature~~ 159
(מסמך מס' 159)

(สำเนา)

เลขรับ ๒๖/๒๕๓๕ วันที่ ๖ ต.ค. ๒๕๓๕
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

๕ ตุลาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่...) พ.ศ. ....
กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... มาเพื่อให้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จำลอง คุรุทขุนทด ผู้เสนอ

(นายจำลอง คุรุทขุนทด)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติพัฒนา

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

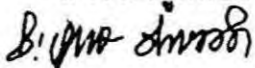
พรรคชาติพัฒนา ได้พิจารณาแล้วมีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้

(ลงชื่อ) พลเอก ชชาติชาย ชุณหะวัณ

(ชชาติชาย ชุณหะวัณ)

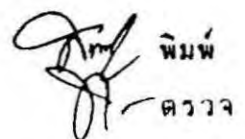
หัวหน้าพรรคชาติพัฒนา

สำเนาถูกต้อง

(นายประชุก อักษรมัต)

หัวหน้าฝ่ายระเบียบวาระ กองการประชุม

พิมพ์
ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ . . .)
พ.ศ. . . . .

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติ
ไม่เหมาะสมบางประการ และยังมีปัญหาในการบังคับใช้และการปฏิบัติตาม สมควรขยาย
ระยะเวลาการใช้บังคับออกไปก่อน เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัย

จากรถ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป"

.....
.....
(ลงชื่อ) จำลอง คุรุทขุนทด ผู้เสนอ
(นายจำลอง คุรุทขุนทด)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติพัฒนา

(โปรดพลิก)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรควังบอง

๑. ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี
๒. นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ
๓. นายวิเชียร ช่างข่า
๔. นายโสภณ เพชรสว่าง
๕. นายเกษม มาลัยศรี
๖. นายลำพอง พิลาสัมบัติ
๗. นายไชยา พรหมา
๘. นายวิทยา คุณปลื้ม
๙. นายสุรพล เกียรติไชยากร
๑๐. นายประสพ บุษราดัม

(ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ)

๑. นายธานี ยี่สาร
๒. นางอรดี สุกข์ศรี
๓. นายจิรมิตร อุดมธรรมภักดี
๔. พลเอก อาทิตย์ กำลิ่งเอก
๕. นายปัญญา ศรีปัญญา
๖. นายบรรจง โฆษิตจรรย์นนท์
๗. นายสนธยา คุณปลื้ม
๘. นายปัญจะ เกสรทอง
๙. นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์
๑๐. นายมงคล จงสุกตนามณี

ฝ่ายระเบียบวาระ

B. P. Anurak

 พิมพ์
 A - ตรวจ

การพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ของสภาผู้แทนราษฎร

ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4 (สมัยสามัญ ครั้งที่ 1) วันพุธที่ 7 ตุลาคม 2535 ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ทั้ง 2 ฉบับ

การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่ 1

เมื่อผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ได้แถลงหลักการและเหตุผลตามลำดับแล้วสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตสรุปได้ดังนี้

1. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความเห็นด้วยกับการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากเป็นการแก้ไขปัญหาเพื่อให้เกิดผลดี และเป็นการช่วยเหลือประชาชนให้ได้รับประโยชน์ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อประสบภัยจากรถยนต์
2. ขอให้กระทรวงพาณิชย์หรือกับกระทรวงคมนาคม เพื่อให้คำจำกัดความคำว่า "รถอื่น ๆ" ในพระราชบัญญัติรถยนต์นั้นมิอะไร้าง ซึ่งมีความจำเป็นต้องเร่งดำเนินการในเรื่องนี้ว่าหมายถึงอะไรแน่สำหรับเรื่องรถ
3. ความพร้อมของเจ้าหน้าที่ของทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายเอกชนในการที่จะมารองรับปริมาณการทำประกันตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ค่อนข้างจะเป็นช่วงเวลาที่ยาวคือ 180 วัน หลังจากวันที่ 6 ตุลาคม 2535 ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลบังคับใช้
4. ความไม่พร้อมของเงินกองทุนทดแทนในส่วนของรัฐบาลนั้น งบประมาณยังไม่มีการพิจารณาจากสภาผู้แทนราษฎร จึงยังไม่สามารถจัดจากงบประมาณได้
5. ประชาชนที่จะต้องรับภาระจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่ทราบว่าจะต้องถูกบังคับจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากขาดการประชาสัมพันธ์ทั้งของรัฐบาลและผู้ที่ได้รับผิดชอบเพื่อที่ประชาชนจะได้เข้าใจและจะได้เตรียมพร้อม
6. อัตราโทษปรับในพระราชบัญญัติฉบับนี้จะรุนแรงเกินไปเมื่อเทียบกับกฎหมายฉบับอื่นๆ
7. รัฐบาลไม่มีทางออกเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย จึงเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้และขอให้สภาพิจารณา 3 วาระรวด
8. ควรจะขยายเวลาออกไป 360 วัน นับจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อฝ่ายรัฐบาลจะได้ออกกฎหมายหาทางแก้ไขด้วยความรอบคอบ

9. เงินกองทุนนี้ยังมีให้ใช้บังคับจนกว่าจะพ้นกำหนด 360 วัน นับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับหลังจากแก้มาตรา 2 แล้ว จะต้องต่อไปอีก 360 วัน ดังนั้นเงินกองทุนจะมีผลบังคับใช้ในปี พ.ศ. 2537 จะเป็นเวลาที่นานไปหรือไม่

10. ประชาชนยังไม่เข้าใจถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับจากพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งจะคุ้มครองในด้านประกันบุคคลที่ 3 เมื่อได้รับอุบัติเหตุจากรถยนต์ประเภทต่าง ๆ เนื่องจากยังขาดการประชาสัมพันธ์เผยแพร่อย่างทั่วถึง

11. ทำอย่างไรที่จะให้มีมาตรการที่ดีพอ ที่จะให้บริษัทประกันภัยจ่ายเงินชดเชยเบื้องต้นให้กับประชาชนภายใน 7 วัน ตามที่กฎหมายได้ระบุไว้

เมื่อการอภิปรายยุติ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ และให้มีการพิจารณาในวาระที่ 2 และ 3 โดยคณะกรรมการนิติการเต็มสภา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของ นายจำลอง ครุฑขุนทด เป็นหลักในการพิจารณา

การพิจารณาในวาระที่ 2

การพิจารณาในวาระที่ 2 เป็นการพิจารณาโดยคณะกรรมการนิติการเต็มสภา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของ นายจำลอง ครุฑขุนทด เป็นหลักในการพิจารณา ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาเรียงลำดับมาตรา มีรายละเอียดดังนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 1	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 2	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 3	ไม่มีการแก้ไข

การพิจารณาในวาระที่ 3

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติในวาระที่ 3 ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... แล้วเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินวุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน

วุฒิสภาท้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๕๐

(สำเนา)

เลขรับ ๑๘๘/๒๕๓๘ วันที่ ๘ ต.ค. ๓๘
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ด่วนที่สุด

ที่ สม ๐๐๐๘/๒๕๓๘

สภามุขนรราชอร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๗ ตุลาคม ๒๕๓๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ด้วยในคราวประชุมสภามุขนรราชอร ประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งสมาชิกสภามุขนรราชอร เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๐

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

มารุต บุณนาค

(นามมารุต บุณนาค)

ประธานสภามุขนรราชอร

สำนักงานเลขาธิการสภามุขนรราชอร

โทร. ๒๕๐๓๕๐๐

โทรสาร ๒๕๒๒๕๕๕

สำเนาถูกต้อง

ชนิดา นลชอบ

(นางชนิดา นลชอบ)

หัวหน้าฝ่ายระเบียบวาระและรายงานการประชุม

กองการประชุม

๐๗๓๖ พิมพ์
๗-๖๕๓๖
๕๓

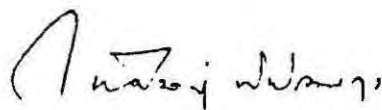
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ และนายนิพนธ์ วิสิทธิ์อุทิศศาสตร์ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายจำลอง คุตทขุนทด เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ประจําปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๔ และเนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอขอให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา โดยถือร่างของ นายจำลอง คุตทขุนทด เป็นหลักในการพิจารณา ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบด้วยจึงได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาครางฉบับร่าง และพิจารณาในวาระที่ ๓ ลงมติเห็นชอบแล้วให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๔

(นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีการขยายเวลาการบังคับใช้ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลบังคับใช้แต่วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ กับผู้ที่ซื้อรถใหม่ ประกอบกับกฎกระทรวงที่ได้กำหนดประเภทที่จะเอาประกันและเบี้ยประกันยังไม่เป็นธรรมกับผู้ซื้อรถ เมื่อเปรียบเทียบกับประสบภัยจะได้รับการชดเชยค่าเสียหาย รวมทั้งไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในอัตราเสี่ยงภัยและการจัดแบ่งประเภทของรถที่ประกันภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งรถจักรยานยนต์ซึ่งไม่มีสารบบการจดทะเบียน และรถยนต์ที่ใช้ในการเกษตร ซึ่งจะได้ชัดเจนว่ารายการเสี่ยงภัยแตกต่างกันมาก ซึ่งจำเป็นต้องขยายเวลาการบังคับใช้ของกฎหมายฉบับนี้ไปจนถึงวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๖

(นายอนุวรัตน์ วัฒนพงศ์ศิริ และนายนิพนธ์ วิไลชอุทธศาสตร์ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติ
ไม่เหมาะสมบางประการ และยังมีปัญหาในการบังคับใช้และการปฏิบัติตาม สมควรขยาย
ระยะเวลาการไว้บังคับออกไปก่อน เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายจำลอง ครุฑขุนทด เป็นผู้เสนอ)

ร่าง

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบ

จากรถ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป"

.....

การพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ของวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ได้ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4 (สมัยสามัญ ครั้งที่ 1) วันพุธที่ 7 ตุลาคม 2536 ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และได้นำเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปโดยแจ้งว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน 60 วัน

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติที่ได้รับความเห็นชอบแล้วจากสภาผู้แทนราษฎร ในวันพฤหัสบดีที่ 8 ตุลาคม 2536 และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2 (สมัยสามัญ ครั้งที่ 1) ในวันศุกร์ที่ 9 ตุลาคม 2535

การพิจารณาของวุฒิสภาในวาระที่ 1

ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 2 (สมัยสามัญ ครั้งที่ 1) ในวันศุกร์ที่ 9 ตุลาคม 2535 ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและมีมติเห็นชอบ เมื่อเลขาธิการวุฒิสภาได้อ่านหลักการและเหตุผล ตลอดจนสารบบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายอุทัย พิมพ์ใจชน) ได้ชี้แจงว่า

เนื่องจากรัฐบาลยังไม่ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ก็ยังบริหารราชการแผ่นดินไม่ได้ แต่ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้และรัฐบาลก็เห็นชอบด้วย เพราะพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 นั้น ยังไม่พร้อมที่จะปฏิบัติได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเงินกองทุนที่จะตั้งจากงบประมาณแผ่นดินยังไม่มีเนื่องจากพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2536 ยังไม่ได้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย อีกทั้งการประชาสัมพันธ์ถึงประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับยังไม่ทั่วถึง รวมถึงอัตราเบี้ยประกันภัยที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่ายังไม่เหมาะสม

หลังจากที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ชี้แจงแล้ว สมาชิกวุฒิสภาได้อภิปรายแสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะสรุปได้ดังนี้

1. ในระหว่างชะลอการบังคับใช้กฎหมายนี้ กรมประกันภัยได้มีการทำประวัติผู้กระทำความผิด โดยเจตนาที่จะฝ่าฝืนกฎจรรยาบรรณหรือไม่ และได้มีการเชื่อมโยงข้อมูลให้ถึงกันได้เพื่อเพิ่มโทษผู้กระทำความผิดประเภทนี้หรือไม่

2. การเก็บเบี้ยประกันภัยแบบกระจายความเสี่ยงในขั้นแรกใช้โดยเก็บเท่ากันหมด แต่ก็ควรจะ สามารถปรับได้โดยอาจจะแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและเป็นธรรมยิ่งขึ้น และการเลื่อนเวลา การใช้กฎหมายของรัฐบาลออกไปอีก 360 วัน นั้นทำได้แต่ก็ไม่ควรที่จะเลื่อนต่อไปอีก

3. กฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนทั่ว ๆ ไป ควรที่จะต้องทำความเข้าใจให้ประชาชน ทราบว่าเป็นการคุ้มครองเฉพาะในชีวิตและร่างกายของประชาชนเท่านั้น แต่อยากขอให้มุ่งไปถึงทรัพย์สินของ ประชาชนด้วยจะเป็นประโยชน์กับประชาชนมากขึ้น

4. ถ้าขยายระยะเวลาออกไปอีก 180 วัน โอกาสของการได้รับความคุ้มครองก็ต้องขยายออกไป อีก ในช่วงระยะเวลานี้อาจจะต้องเสียพลเมืองไป เนื่องจากรถที่ไม่ได้ประกันภัยไว้แต่ถึงแม้จะประกันภัยไว้ ก็อาจจะต้องเสียพลเมืองไปอีกก็ได้ เพราะพอมิประกันภัยแล้วจะทำให้เกิดความชะล่าใจจนเกิดอุบัติเหตุได้

5. การขยายระยะเวลาการบังคับใช้ออกไปนั้น เกรงว่าถ้าได้ขยายระยะเวลาออกไปแล้วครั้งหนึ่ง ก็จะขยายเวลาออกไปอีกเนื่องจากความไม่พร้อมไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น ทำให้กฎหมายลักษณะอย่างนี้ไม่ค่อย ได้มีโอกาสได้ใช้บังคับอย่างจริงจัง ผู้ที่เดือดร้อนก็คือ ผู้ประสบภัยจากรถที่ไม่ได้มีประกันภัยและจะไม่ได้รับ เงินชดใช้จากการถูกรถชน เพราะฉะนั้นน่าจะต้องการให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับนี้โดยเร็ว

คำชี้แจงของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

1. ในกรณีของผู้กระทำความผิดซ้ำนั้น บริษัทประกันภัยมีมาตรการอยู่แล้วในการที่จะเพิ่มเบี้ย ประกันให้สูงขึ้น และในการเชื่อมโยงข้อมูลนั้นบริษัทประกันก็ได้มีการเตรียมการไว้ด้วยแล้วเหมือนกัน

2. การเลื่อนเวลาออกไปนั้นก็เพราะความไม่พร้อมและความไม่เป็นธรรมของเบี้ยประกันภัยเท่านั้น มิใช่เลื่อนเวลาด้วยเหตุอื่นใด กฎหมายก็ยังคงใช้บังคับอยู่และจะรอผลการพิจารณารายงานของคณะกรรมการ วิชาการของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งตั้งขึ้นว่ามีข้อสรุปอย่างไรรัฐบาลก็จะต้องนำมาพิจารณาและหากเป็นประโยชน์ ต่อประชาชนก็จะต้องปฏิบัติตาม

หลังจากอภิปรายจบแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติด้วยเสียงข้างมาก และรัฐบาลเสนอให้มีการพิจารณาในวาระที่ 2 โดยคณะกรรมการเต็มสภา ที่ประชุมวุฒิสภาจึงได้พิจารณา กฎหมายฉบับนี้โดยคณะกรรมการเต็มสภา

การพิจารณาในวาระที่ 2

การพิจารณาในวาระที่ 2 กระทำโดยคณะกรรมการเต็มสภา มีรายละเอียดดังนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 1

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 2

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 3

ไม่มีการแก้ไข

การพิจารณาในวาระที่ 3

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่ 2 แล้ว ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติในวาระที่ 3 เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยประกาศใช้เป็นกฎหมายในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 109 ตอนที่ 111 ลงวันที่ 4 พฤศจิกายน 2535

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติไม่เหมาะสมบางประการ และยังมีปัญหาในการบังคับใช้และการปฏิบัติตามสมควรขยายระยะเวลาการใช้บังคับออกไปก่อน เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“รถ” หมายความว่า รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และรถยนต์ที่ทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร

“เจ้าของรถ ” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในรถหรือผู้มีสิทธิครอบครองรถ ตามสัญญาเช่าซื้อ และหมายความรวมถึงผู้นำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวด้วย

“ผู้ประสบภัย ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัย เนื่องจากรถที่ใช้หรืออยู่ในทางหรือเนื่องจากสิ่งที่บรรทุกหรือติดตั้งในรถนั้น และหมายความรวมถึง ทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วย

“ความเสียหาย ” หมายความว่า ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัย อันเกิดจากรถ

“ผู้ซึ่งอยู่ในรถ ” หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในหรือบนหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของ รถ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถนั้นด้วย

“บริษัท ” หมายความว่า บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการประเภทประกันภัยรถ

“ค่าเสียหายเบื้องต้น ” ในกรณีความเสียหายต่อร่างกาย หมายความว่า ค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้ประสบภัย และในกรณีความเสียหายต่อชีวิต หมายความว่า ค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพผู้ประสบภัย ซึ่งถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง

“เครื่องหมาย ” หมายความว่า เครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหาย สำหรับผู้ประสบภัยจากรถตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน ” หมายความว่า อธิบดีกรมการประกันภัยหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการประกันภัยมอบหมายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“กองทุน ” หมายความว่า กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

“รัฐมนตรี ” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

การออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยเพื่อความเสียหายตามมาตรา ๘ และจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้กระทำโดยคำแนะนำของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามมาตรา ๖

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัย เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐสองคนและจากผู้ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอสองคนและให้ผู้แทนกรมการประกันภัยเป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๓

การประกันความเสียหาย

มาตรา ๘ ภายใต้งบกับมาตรา ๘ เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยโดยประกันภัยกับบริษัท

จำนวนเงินเอาประกันภัย ให้กำหนดตามชนิด ประเภท และขนาดของรถ แต่ต้องไม่น้อยกว่าจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ รถดังต่อไปนี้ไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๘

(๑) รถสำหรับเฉพาะองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท และรถสำหรับผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(๒) รถของสำนักพระราชวังที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตามระเบียบที่เลขาธิการพระราชวังกำหนด

(๓) รถของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่น และรถยนต์ที่หารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร

(๔) รถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศและนำเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว โดยเจ้าของรถไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เจ้าของรถต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย ทั้งนี้ ตามจำนวนเงิน หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ บริษัทต้องรับประกันตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๘ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถที่ไม่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๘

มาตรา ๑๒ ให้นายทะเบียนจัดทำเครื่องหมายส่งให้บริษัทเพื่อส่งมอบให้แก่เจ้าของรถที่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหายกับบริษัทตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๘ แล้ว

เจ้าของรถต้องติดเครื่องหมายไว้ที่รถ

ลักษณะของเครื่องหมายและวิธีการติดเครื่องหมาย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ในกรณีของบริษัทหรือเจ้าของรถบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนดความคุ้มครองไม่ว่าด้วยเหตุใด บริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกนั้นให้นายทะเบียนทราบ และเจ้าของรถต้องส่งคืนเครื่องหมายตามมาตรา ๑๒ ให้แก่นายทะเบียนหรือทำให้เครื่องหมายนั้นใช้ต่อไปไม่ได้

การแจ้งการบอกเลิกและการส่งคืนเครื่องหมายหรือการทำให้เครื่องหมายนั้นใช้ต่อไปไม่ได้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ การประกันตามตรา ๘ และมาตรา ๘ ต้องมีข้อกำหนดให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๑๕ กรรมการประกันภัยหรือเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัย ซึ่งมีข้อความระบุถึงความรับผิดชอบของบริษัทแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ บริษัทจะยกเป็นข้อต่อสู้เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้ประสบภัยในการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นมิได้

มาตรา ๑๖ บริษัทจะยกเอาเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์หรือการฝ่าฝืนเงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัยระหว่างบริษัทกับเจ้าของรถ หรือการได้บอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยกับเจ้าของรถ เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้ประสบภัยในการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นมิได้ เว้นแต่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยให้เจ้าของรถและนายทะเบียนทราบล่วงหน้า

การบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยให้มีผลเมื่อครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งการเลิกกรมธรรม์ประกันภัยไปยังผู้เอาประกันภัยตามภูมิลำเนาที่ทราบครั้งสุดท้าย โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

มาตรา ๑๗ บริษัทจะยกเอาความทุจริตหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยมาเป็นข้อต่อสู้เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบในการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยมิได้

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่รถซึ่งเจ้าของรถได้เอาประกันภัยไว้กับบริษัทได้โอนไปยังบุคคลอื่นโดยผลของกฎหมายว่าด้วยมรดกหรือโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ให้ผู้ได้มาซึ่งรถดังกล่าวมีฐานะเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนั้น และบริษัทต้องรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวต่อไปตลอดอายุของกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังเหลืออยู่

มาตรา ๑๙ ในการรับจดทะเบียนรถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวตรวจสอบการได้จัดให้มีประกันความเสียหายตามมาตรา ๙ ก่อนจะรับจดทะเบียนด้วย

หมวด ๒

ค่าเสียหายเบื้องต้น

มาตรา ๒๐ เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยจากรถที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้ ให้บริษัทจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัยเมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้ประสบภัย

ความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นการร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนที่ต้องจ่ายให้ผู้ประสบภัยแจ้งการไม่ได้รับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นหรือการได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นไม่ครบจำนวนจากบริษัทต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ การได้รับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ไม่ตัดสิทธิผู้ประสบภัยที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๒๓ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากเงินกองทุน

(๑) เจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายมิได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๘ และเจ้าของรถไม่ยอมจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน

(๒) ขณะเกิดเหตุ รถที่ก่อให้เกิดความเสียหายมิได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าของรถเพราะเหตุที่รถนั้นได้ถูกขกออก ก่อโกง กรรโชก ลักทรัพย์ ริดเอาทรัพย์สิน ชิงทรัพย์ หรือ ปล้นทรัพย์ และเจ้าของรถได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

(๓) ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และรถนั้นไม่มีการประกันภัยกับบริษัท

(๔) มีความเสียหายจากรถเกิดแก่ผู้ประสบภัย แต่ไม่อาจทราบได้ว่ารถคันใดก่อให้เกิดความเสียหาย

(๕) บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน หรือ

(๖) ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสบภัยนั้นเกิดจากรถตามมาตรา ๘

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่รถตั้งแต่สองคันขึ้นไปก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถ ให้บริษัทที่รับประกันภัยรถแต่ละคันจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง แต่ผู้ประสบภัยมิใช่เป็นผู้ซึ่งอยู่ในรถ ให้บริษัทดังกล่าวร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยทุกคนโดยเฉลี่ยจ่ายในอัตราส่วนที่เท่ากัน

สำหรับกรณีตามมาตรา ๒๓ ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายหรือร่วมจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๕ ให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ ให้แก่ผู้ประสบภัยให้เสร็จสิ้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับความร้องขอ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิดชอบ

ให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นส่วนหนึ่งของเงินค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่เจ้าของรถหรือบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือมาตรา ๒๓ (๕) แล้วแต่กรณี เมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไปตามมาตรา ๒๕ แล้ว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเรียกเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายไปนั้นคืนจากเจ้าของรถหรือบริษัท แล้วแต่กรณี และเจ้าของรถหรือบริษัทจะต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบของจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนส่งเข้าสมทบกองทุนอีกต่างหาก

ให้เจ้าของรถหรือบริษัทจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนพร้อมด้วยเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับความสั่ง

มาตรา ๒๗ การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประสบภัยต้องร้องขอภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ที่มีความเสียหายเกิดขึ้น

มาตรา ๒๘ ในกรณีตามมาตรา ๒๓ (๑) และ (๓) ให้นายทะเบียนยึดรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายไว้ได้หากมิได้มีการยึดรถนั้นไว้ตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว จนกว่าเจ้าของรถจะได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจนครบจำนวน หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับความสั่งจากนายทะเบียน และหากมีการยึดรถนั้นตามกฎหมายอื่นอยู่ก่อนแล้ว ให้กรรมการประกันภัยมีสิทธิขอเข้าเฉลี่ยในทรัพย์สินนั้นหากมีการขายทอดตลาด

มาตรา ๒๙ รถที่ยึดไว้ตามมาตรา ๒๘ ให้นายทะเบียนมีอำนาจขายทอดตลาดได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เจ้าของรถตามมาตรา ๒๓ (๑) ไม่จ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนแทนตน คืนให้แก่กองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับความสั่งจากนายทะเบียน

(๒) กรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และนายทะเบียนได้ประกาศหาตัวเจ้าของรถโดยปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการของนายทะเบียนซึ่งได้ยึดรถที่ก่อให้เกิด

ความเสียหายไว้ และประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่จำหน่ายในท้องถิ่นที่เกิดเหตุอย่างน้อยสองวัน ติดต่อกัน แต่เจ้าของรถไม่ปรากฏตัวต่อนายทะเบียน ซึ่งได้ยึดรถนั้นไว้ภายในสามสิบวันนับแต่วันแรกที่ประกาศในหนังสือพิมพ์

มาตรา ๓๐ วิธีการยึดรถตามมาตรา ๒๘ และการขายทอดตลาดรถตามมาตรา ๒๙ ให้ปฏิบัติ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดรถตามมาตรา ๒๙ ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการยึดและการขายทอดตลาด และจ่ายเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายคืนให้แก่กองทุน แล้วแต่กรณี ถ้ามีเงินเหลือเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของรถ ในกรณีที่ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ให้กรมการประกันภัยเก็บรักษาเงินนั้นไว้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และถ้าเจ้าของรถไม่เรียกเงินคืนคืน ภายในห้าปีนับจากวันที่ขายทอดตลาดให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอกหรือเกิดขึ้น เพราะความจงใจหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าของรถ ผู้ขับขี่รถ ผู้ซึ่งอยู่ในรถหรือผู้ประสบภัย เมื่อบริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไปแล้วเป็นจำนวนเท่าใด ให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณี มีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่บุคคลดังกล่าว หรือมีสิทธิเรียกให้ผู้ประสบภัยคืนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นได้

การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้จ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย หรือภายในห้าปีนับแต่วันรู้ตัวผู้ซึ่งต้องรับผิดชอบ

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่นายทะเบียนได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย ได้รับความเสียหายที่เกิดจากรถตามมาตรา ๘ ให้หน่วยงานซึ่งเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ส่งเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายจากเงินกองทุนคืนให้แก่กองทุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

หมวด ๓

กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

มาตรา ๓๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นเรียกว่า “ กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสำหรับจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยเมื่อมีกรณีตามมาตรา ๒๙ และเป็นค่าใช้จ่ายอื่นในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๒) เงินที่บริษัทจ่ายสมทบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา ๓๖
- (๓) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒
- (๕) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
- (๖) ดอกผลของเงินกองทุน
- (๗) เงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้มาตาม (๔) และ (๕)
- (๘) เงินรายได้อื่น ๆ

เงินและทรัพย์สินดังกล่าวให้เป็นของกรรมการประกันภัยเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๓๔ ให้มีสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยขึ้นในกรมการประกันภัยเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับกองทุน

การเบิกจ่าย การเก็บรักษา และการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๓๕ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๒๓ เกิดขึ้น และผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือบริษัทได้ ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากกองทุนเมื่อผู้ประสบภัยได้นำหลักฐานสำเนาบันทึกประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวนมาแสดงพร้อมกับการยื่นคำขอ

การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุนและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนเป็นรายปีในอัตราไม่เกินร้อยละสองของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยในแต่ละปี เงินสมทบที่บริษัทจ่ายนั้นให้นำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรได้

การเรียกเก็บและการจ่ายเงินสมทบจากบริษัท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๗ เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๓๘ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔๐ เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง หรือบริษัท หรือเจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๔๑ ผู้ใดปลอมเครื่องหมาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๔๒ ผู้ใดติดหรือแสดงเครื่องหมายอันเกิดจากการกระทำความผิดตามมาตรา ๔๑ กับรถคันหนึ่งคันใด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับการกระทำความผิดตามมาตรา ๔๑

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๔๑ ให้ลงโทษตามมาตรา นี้แต่กระหนเดียว

มาตรา ๔๓ เจ้าของรถผู้ใดติดหรือแสดงเครื่องหมายที่ต้องส่งคืนต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๔๔ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือเจ้าของรถหรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔๕ ผู้ประสพภัยผู้ใดยื่นคำขอรับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้โดยทุจริตหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จเพื่อขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้นายทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ และเมื่อได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๗ ให้เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินการจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัตินี้ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และก่อนที่ระยะเวลาดังกล่าวมิให้ถือว่าเจ้าของรถนั้นไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘

ให้บทบัญญัติมาตรา ๒๓ (๕) มีผลใช้บังคับกับรถที่เจ้าของรถได้จัดให้มีการประกันความเสียหายไว้แล้วตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘

ภายใต้บังคับวรรคสอง บทบัญญัติมาตรา ๒๓ ยังมีให้ใช้บังคับจนกว่าจะพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็คือ เนื่องจากปรากฏว่าอุบัติเหตุอันเกิดจากรถได้ทวีจำนวนขึ้นในแต่ละปี เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก โดยผู้ประสบภัยดังกล่าวไม่ได้รับการชดใช้ค่าเสียหายหรือได้รับชดใช้ค่าเสียหายไม่คุ้มกับความเสียหายที่ได้รับจริง และหากผู้ประสบภัยจะใช้สิทธิทางแพ่งเรียกร้องค่าเสียหายก็ต้องใช้เวลาดำเนินคดียาวนาน ดังนั้น เพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับการชดใช้ค่าเสียหายและได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันท่วงที สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

... ลากัด

อัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ไม่รวมภาษีอากรเพื่อ พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ลำดับ	ประเภทรถยนต์	การประกันภัย			
		รหัส	จำนวนคน (บาท/ปี)	รหัส	รับจ้าง/ให้เช่า (บาท/ปี)
1.	รถจักรยานยนต์	1.30	600	3.30	1,200
2.	รถสามล้อเครื่อง	1.70	800	3.70	1,800
3.	รถยนต์นั่งไม่เกิน 7 ที่นั่ง	1.10	1,200	3.10	2,400
4.	รถยนต์โดยสาร	1.20		3.20	
	4.1 นมเกิน 16 ที่นั่ง		1,600		3,000
	4.2 นมเกิน 20 ที่นั่ง		2,600		4,500
	4.3 นมเกิน 40 ที่นั่ง		4,200		7,400
	4.4 เกิน 40 ที่นั่ง		4,900		8,800
5.	รถยนต์บรรทุก	1.40		3.40	
	5.1 นมเกิน 3 ตัน		1,500		2,300
	5.2 นมเกิน 6 ตัน		1,600		2,400
	5.3 นมเกิน 12 ตัน		1,700		2,500
	5.4 เกิน 12 ตัน		2,200		3,200
6.	รถยนต์บรรทุกเพื่อบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิง หรือแก๊ส หรือกรด	1.42		3.42	
6.1	นมเกิน 12 ตัน		2,200		2,500
6.2	เกิน 12 ตัน		3,000		4,000
7.	ห้ารถลากจูง		1,000		1,500
	อัตราเบี้ยประกันภัยจำนวน		2,200		2,500
	วินาศภัยตามคำขอ		3,000		4,000
	ระยะเวลาประกันภัย		1,000		1,500
	อัตราเบี้ยประกันภัย		1,000		1,500
8.	รถหว่าน	3.60			
9.	รถยนต์ป้ายแดง (การดำรถยนต์)	4.01		2,000	
10.	รถยนต์ทำประกันภัย	4.06			
11.	รถประเภทอื่น ๆ	4.07			

หมายเหตุ รถที่จดทะเบียนยานต่างประ เหยดและนำเข้ามาจำหน่ายจากรถต่างประเทศเป็นการชั่วคราว อัตราเบี้ยประกันภัย
 นำเข้าอัตรา เบี้ยประกันภัยรถยนต์หรือไม่มีทะเบียนรถที่ติดอัตรา เบี้ยประกันภัยรถยนต์ พ.ศ. 2535
 บาท 200 บาท

(สำเนา)

ที่ *มค ๒๒/๒๕๓๕*

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๓

พฤศจิกายน ๒๕๓๕

เรื่อง รายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณา
อัตราค่าเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
พ.ศ. ๒๕๓๕

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาอัตราค่าเบี้ยประกันภัย
ที่เหมาะสมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕
จำนวน ๑ ชุด

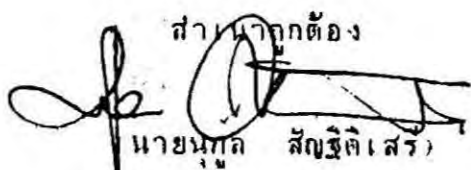
ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาอนุมัติด้วยเรื่อง ขอให้ตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาอัตราค่าเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสมตามพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ (ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ กับคณะ
เป็นผู้เสนอ) อนุมัติด้วย เรื่อง ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหา
ความเดือดร้อนของประชาชนอันเนื่องมาจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
พ.ศ. ๒๕๓๕ (นายอลงกรณ์ พลบุตร เป็นผู้เสนอ) อนุมัติด้วย เรื่อง ให้สภาผู้แทนราษฎร
ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาลดอัตราค่าเบี้ยประกันภัยรถยนต์ที่เอาประกัน
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ (นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข
เป็นผู้เสนอ) อนุมัติด้วย เรื่อง ขอให้พิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญทบทวน
ความเหมาะสมเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕
(นายพลสวัสดิ์ โทตระไวศยะ เป็นผู้เสนอ) และอนุมัติด้วย เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
วิสามัญเพื่อพิจารณาลดอัตราเบี้ยประกันบุคคลที่ ๓ และเพื่อผ่อนผันการเสียเบี้ยประกันภัย
ของรถบางประเภทออกไปอีกระยะหนึ่ง (นายมนตรี ตานไพบุลย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
และลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกรีฑ กงเพชร	๒. นายจิระ มังคลรังษี
๓. นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	๕. ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง
๔. นายชาญชัย ปทุมารักษ์	๖. นายชาติ พิริยะกิจไพบูลย์
๗. นายชิงชัย มงคลธรรม	๘. ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ
๘. นายณรงค์ นิยมไทย	๑๐. นายเดช บุญ-หลง
๑๑. นายทิววัฒน์ มฤตพิทักษ์	๑๒. นายชงชัย พิมพ์สกุล
๑๓. นายธารงศ์ แสงสุริยจันทร์	๑๔. นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์
๑๕. นายประดิ่ง ปรีชญากร	๑๖. นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา
๑๗. ร้อยตรี ประพาส ลิ้มปะพันธ์	๑๘. นายปรีชา เรืองสมบูรณ์สุข
๑๙. นายปรีชา สุวรรณกัต	๒๐. นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ
๒๑. นายพลสวัสดิ์ โทตระไวศยะ	๒๒. นายภิญโญ นิโรจน์
๒๓. นายมนตรี ด่านไพบูลย์	๒๔. นายอึ้งพันธ์ มนะสิการ
๒๔. นายวราเทพ รัตนากร	๒๖. นายวิจิตร บุญชะโทตระ
๒๗. นายวิเชียร คันถ้อง	๒๘. นายวิฑูรย์ นามบุตร
๒๘. นายวิทยา คุณปลื้ม	๓๐. นายวีระกร คำประกอบ
๓๑. นายศราวุธ ภาสวานิชยพงศ์	๓๒. นายสงวน นิตยารัมภ์พงศ์
๓๓. นายสมชาย นิยมกิจ	๓๔. นายสมพร ศรีวงษ์
๓๕. นายสมศักดิ์ ปรีศนันทกุล	๓๖. นายสฤต สันติเมทนีดล
๓๗. นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล	๓๘. นายสุวโรช พะลัง
๓๙. นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ	๔๐. นายอลงกรณ์ พลบุตร
๔๑. นายอารีเพ็ญ อุตระสินธุ์	๔๒. นายเอกพร รักความสุข

ได้พิจารณาปฏิบัติถ้วน ทั้ง ๕ ฉบับดังกล่าว และได้จัดทำรายงานสรุปผลการพิจารณา
ของคณะกรรมการมาธิการเสร็จเรียบร้อยแล้ว

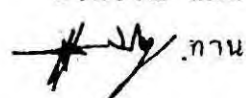
จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภา เพื่อพิจารณารายงาน
ของคณะกรรมการมาธิการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) : จุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์
นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

นายอนุท สันฐิติเสร์
หัวหน้าฝ่ายประชุมที่ ๒
กองกรรมาธิการ

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๐๘๖๗

พรพรรณ พิมพ์
.ทาน

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๓๕ ได้พิจารณา ญัตติด่วนเรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาอัตราค่าเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสม ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ (ร้อยตำรวจโท เข้าวริน ลัทธศักดิ์ศิริ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ญัตติด่วน เรื่อง ให้นำสภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการ วิสามัญศึกษาปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนอันเนื่องมาจากพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ (นายอลงกรณ์ พลบุตร เป็นผู้เสนอ) ญัตติด่วน เรื่อง ให้นำสภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาลดอัตราค่าเบี้ยประกันภัยรถยนต์ ที่เอาประกันตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ (นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข เป็นผู้เสนอ) ญัตติด่วน เรื่อง ขอให้พิจารณาดังคณะกรรมการวิสามัญ ทบทวนความเหมาะสมเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ (นายพูลสวัสดิ์ โทตระไวศยะ เป็นผู้เสนอ) และญัตติด่วน เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการ วิสามัญเพื่อพิจารณาลดอัตราเบี้ยประกันบุคคลที่ ๓ และเพื่อผ่อนผันการเสียเบี้ยประกันภัย ของรถบางประเภทออกไปอีกระยะหนึ่ง (นายมนตรี ดำนไฟบุลย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และลงมติตั้งกรรมาธิการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาญัตติด่วนทั้ง ๕ ฉบับดังกล่าว โดยกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานตามภารกิจไว้ ๗ วัน นั้น แต่เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ มีความสำคัญและเป็นที่สนใจของประชาชน ตลอดจนได้มีการขยายเวลาในการบังคับใช้ ออกไป คณะกรรมาธิการวิสามัญจึงได้ขอขยายระยะเวลาการพิจารณาออกไป ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้อนุมัติให้ขยายเวลาออกไปอีก ๒ ครั้ง ครั้งแรก ๓๐ วัน และครั้งที่สอง ๗ วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้เลือก

๑.๑ นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฏ์	เป็นประธานคณะกรรมการ
๑.๒ นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๑.๔ นายกรีช กงเพชร	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๑.๕ นายทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๑.๖ นายวีระกร คำประกอบ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า

- ๑.๗ นายปรีชา สุวรรณทัต เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
 ๑.๘ นายสมศักดิ์ ปวีศนานันทกุล เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
 ๑.๙ นายภิญโญ นิโรจน์ เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
 ๑.๑๐ นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์ เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สาม
 ๑.๑๑ นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์ เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สี่
 ๑.๑๒ ร้อยตำรวจโท เข้าวริน ลัทธศักดิ์ศิริ เป็นโฆษกคณะกรรมการ
 ๑.๑๓ นายเอกพร รักความสุข เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
 ๑.๑๔ นายชิงชัย มงคลธรรม เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง
 ๑.๑๕ นายวิทยา คุณปลื้ม เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่สาม
 ๑.๑๖ นายสมพร ศรีวงษ์ เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่สี่

๒. คณะกรรมการวิสามัญได้ตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษา
 การกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสมแล้วเสนอให้คณะกรรมการวิสามัญเพื่อใช้ประกอบ
 การพิจารณา อนุกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

- ๒.๑ นายวิจิตร บุญชะโทตระ เป็นประธานคณะอนุกรรมการ
 ๒.๒ นายชิงชัย มงคลธรรม เป็นรองประธานคณะอนุกรรมการ
 ๒.๓ นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ เป็นอนุกรรมการ
 ๒.๔ นายภิญโญ นิโรจน์ เป็นอนุกรรมการ
 ๒.๕ นายวราเทพ รัตนากร เป็นอนุกรรมการ
 ๒.๖ นายศราวุธ ภาสวณิชยพงศ์ เป็นอนุกรรมการ
 ๒.๗ นายอลงกรณ์ พลบุตร เป็นอนุกรรมการ
 ๒.๘ นายเอกพร รักความสุข เป็นอนุกรรมการ
 ๒.๙ นายสงวน นิตยารัมภ์พงศ์ เป็นเลขานุการคณะอนุกรรมการ

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

นายสนิท วรปัญญา อธิบดีกรมการประกันภัย นายประเทือง ศรีรอดบาง ที่ปรึกษา
 ฎหมาย กระทรวงพาณิชย์ นางสาวสมิตรา วรกุลเฉลิม รองอธิบดีกรมการประกันภัย
 นายเกษม จันทรวงศ์ ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านประยุกต์และพัฒนา นายมนัส ชิวสกุลอง
 ุเชี่ยวชาญด้านประยุกต์และพัฒนา และนายองอาจ เกลาพานิช ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ
 านนิติการทั่วไป กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

๕. ในการประชุมพิจารณาตัดสินวันทั้ง ๕ ฉบับนี้ คณะกรรมการวิสามัญ ได้พิจารณาอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์และการคุ้มครองที่ประชาชนผู้ประสบภัย และเจ้าของรถจักได้รับ ประกอบกับค่าครองชีพและความเดือดร้อนของประชาชน ที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากนี้ยังได้นำข้อคิดเห็นของประชาชนที่ส่งมายัง คณะกรรมการและคำอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้อภิปรายในวาระแรก มาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย และเพื่อให้การพิจารณารอบคอบหลักการ เนื้อหาและ ประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกฎตัดสินวันทั้ง ๕ ฉบับ ดังกล่าวนี้ จึงได้กำหนดประเด็นที่สำคัญ และประเด็นที่เกี่ยวข้อไว้ ๘ ประการ ดังจะได้รายงานให้ทราบต่อไปเป็นลำดับ กล่าวคือ

๕.๑ บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

๕.๒ ประเภทของรถ

๕.๓ อัตราเบี้ยประกันภัย

๕.๔ ระยะเวลาในการบังคับใช้

๕.๕ หน่วยงานที่ดำเนินการรับประกันภัย

๕.๖ โทษ

๕.๗ คณะกรรมการแพทย์

๕.๘ มาตรการในการชดใช้ค่าเสียหายและการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ

๕. ผลการพิจารณา

คณะกรรมการวิสามัญขอรายงานผลการพิจารณาตัดสินวันทั้ง ๕ ฉบับนี้ ตามประเด็นที่ได้กล่าวมา ดังนี้

๕.๑ บุคคลที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ควรคงไว้ตามหลักการของพระราชบัญญัติเดิม ซึ่งได้แก่ ผู้ขับขี่และผู้ประสบภัยจากรถทั้งที่อยู่ในรถ และนอกรถ

๕.๒ ประเภทของรถ

คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าหลักการของพระราชบัญญัตินี้

ที่บังคับให้รถทุกคันจะต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายยกเว้นรถบางประเภทตาม
มาตรา ๘ นั้น เป็นผลดีแก่สังคมและประชาชนโดยรวม แต่อย่างไรก็ตามรถจักรยานยนต์
รถยนต์สามล้อที่แปรสภาพมาจากรถจักรยานยนต์ และรถใช้งานเกษตรกรรม นั้น เมื่อพิจารณาถึง
ประเภทของรถ พื้นที่ที่ใช้รถเป็นยานพาหนะรับขนส่งหรือบรรทุกของ อัตราการเกิดภัย
ความจำเป็นในการใช้ ประกอบกับรายได้และอาชีพของผู้ใช้รถดังกล่าวแล้วส่วนใหญ่
จะเป็นเกษตรกรและเป็นผู้ที่มีรายได้น้อย คณะกรรมการจึงเห็นว่า ควรจะแบ่งเบาภาระ
แก่เจ้าของรถในประเภทดังกล่าว โดยกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยให้ต่ำลง และโดยที่บุคคล
ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ยังคงได้รับการคุ้มครองเช่นเดิม

๕.๓ อัตราเบี้ยประกันภัย

ในการพิจารณาประเด็นนี้ คณะกรรมการได้นำอัตราเบี้ยประกันภัย

สำหรับรถประเภทต่าง ๆ จำนวน ๑๑ ชนิด ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย
พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้เป็นหลักในการพิจารณา (รายละเอียด ภาคผนวกที่ ๑) และ
จากการพิจารณาของคณะกรรมการประกอบด้วยรายงานสรุปของคณะอนุกรรมการฯ
(รายละเอียด ภาคผนวกที่ ๒) คณะกรรมการขอเสนอการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย
ที่เหมาะสม ดังนี้

๕.๓.๑. รถจักรยานยนต์

คณะกรรมการเห็นควรลดอัตราเบี้ยประกันภัยให้ต่ำกว่าอัตราเบี้ยประกันภัยที่กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้น และควรกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยตามขนาดเครื่องยนต์สำหรับการใช้รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล กล่าวคือ

ลำดับ	ประเภทรถยนต์	อัตราเบี้ยประกันภัย	
		ส่วนบุคคล (บาท/ปี)	รับจ้าง/ให้เช่า (บาท/ปี)
๑.	รถจักรยานยนต์		
	๑.๑ ขนาดไม่เกิน ๗๕ ซีซี	๑๕๐	-
	๑.๒ ขนาดตั้งแต่ ๗๖ ซีซี ถึง ๑๒๕ ซีซี	๒๐๐	-
	๑.๓ ขนาดตั้งแต่ ๑๒๖ ซีซี ถึง ๑๕๐ ซีซี	๕๐๐	-
	๑.๔ ขนาดตั้งแต่ ๑๕๑ ซีซี ขึ้นไป	๖๐๐	-

หมายเหตุ : เดิมกำหนดเป็นรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล ๖๐๐ บาท/ปี
รับจ้างหรือให้เช่า ๑,๒๐๐ บาท/ปี (รายละเอียด ภาคผนวกที่ ๑)

นายศราวุธ ภาสวณิชพงษ์ กรรมการ ขอสงวนความถี่โดยขอให้กำหนด
อัตราเบี้ยประกันภัย เป็นดังนี้

ลำดับ	ประเภทรถยนต์	อัตราเบี้ยประกันภัย	
		ส่วนบุคคล (บาท/ปี)	รับจ้าง/ให้เช่า (บาท/ปี)
๑	รถจักรยานยนต์		
	๑.๑ ขนาดไม่เกิน ๑๐๐ ซีซี	๕๐๐	-
	๑.๒ ขนาดตั้งแต่ ๑๐๑ ซีซี ถึง ๑๕๐ ซีซี	๕๐๐	-
	๑.๓ ขนาดตั้งแต่ ๑๕๑ ซีซี ขึ้นไป	๖๐๐	-

๕.๓.๖. รถยนต์สามล้อ

คณะกรรมการเห็นควรลดอัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับรถยนต์สามล้อ
ที่แปรสภาพมาจากรถจักรยานยนต์ (สกายแลป) ให้มีอัตราต่ำลง ดังนี้

ลำดับ	ประเภทรถยนต์	อัตราเบี้ยประกันภัย	
		ส่วนบุคคล (บาท/ปี)	รับจ้าง/ให้เช่า (บาท/ปี)
	รถยนต์สามล้อที่แปรสภาพ มาจากรถจักรยานยนต์	๕๐๐	๘๐๐

หมายเหตุ : เดิมกำหนดเป็นรถสามล้อเครื่องอัตราเดี๋ยวนั้น คือ
ส่วนบุคคล ๕๐๐ บาท/ปี รับจ้างหรือให้เช่า ๑,๖๐๐ บาท/ปี
(รายละเอียด ภาคผนวกที่ ๑)

๔.๓.๓ รถยนต์โดยสาร

คณะกรรมการเห็นควรลดอัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับรถยนต์โดยสารประจำทาง ที่วิ่งระหว่างอำเภอต่ออำเภอ หมวด ๔ ตามมาตรา ๑๙ (๑) ของพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒) ลงอีกร้อยละ ๓๕ ดังนี้

ลำดับ	ประเภทรถยนต์	อัตราเบี้ยประกัน
		รับจ้าง/ให้เช่า (บาท/ปี)
๔	<u>รถยนต์โดยสาร หมวด ๔</u> วิ่งระหว่างอำเภอต่ออำเภอ	
	๔.๑ ไม่เกิน ๑๕ ที่นั่ง	๑,๙๕๐
	๔.๒ ไม่เกิน ๒๐ ที่นั่ง	๒,๙๒๕
	๔.๓ ไม่เกิน ๔๐ ที่นั่ง	๕,๘๑๐
	๔.๔ เกิน ๔๐ ที่นั่ง	๕,๗๒๐

๔.๓.๔. รถใช้งานเกษตรกรรม

คณะกรรมการเห็นควรลดอัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับรถใช้งานเกษตรกรรม จาก ๓๐๐ บาท/ปี เหลือ ๑๐๐ บาท/ปี

หมายเหตุ : รถใช้งานเกษตรกรรม ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

๕.๓.๕. รถประเภทอื่น ๆ

ยังคงอัตราเดิม ทั้งนี้ เพราะในการพิจารณาลดอัตราเบี้ยประกันภัย
ในรถประเภทใดก็ตามมิได้นำไปเฉลี่ยหรือปรับเพิ่มอัตราเบี้ยประกันภัยในรถประเภทอื่น ๆ
ให้สูงขึ้น

๕.๔ ระยะเวลาในการบังคับใช้

คณะกรรมการได้พิจารณาถึงความเหมาะสมว่าควรจะขยายเวลา
ในการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ซึ่งผลการพิจารณาในประเด็นนี้
คณะกรรมการมีความเห็นว่าควรจะขยายเวลาการบังคับใช้ออกไปเป็น ๓๖๐ วัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเช่นเดียวกับที่รัฐสภาได้มีมติ

นายมนตรี ค่านไพบุลย์ กรรมการ ขอสงวนความเห็นในประเด็นที่เกี่ยวกับ
การขยายเวลาการบังคับใช้เฉพาะกรณีรถจักรยานยนต์ออกไป

๕.๕ หน่วยงานที่ดำเนินการรับประกันภัย

คณะกรรมการได้พิจารณาว่าควรจะให้เอกชนอื่นได้แก่บริษัท
ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยเป็นผู้ดำเนินการรับประกันความเสียหายดังที่
บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือควรให้องค์กรอื่นใดเป็นผู้ดำเนินการในรูปแบบอื่นแทน
แต่มิได้มีความเห็นเป็นข้อยุติ จึงเพียงแต่ให้บันทึกไว้เป็นความเห็นหลากหลาย ดังนี้

๕.๕.๑ ให้บริษัทประกันวินาศภัยตั้งกับัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เป็นผู้ดำเนินการ

๕.๕.๒ ให้บริษัทประกันวินาศภัยที่ขึ้นความจำนองเท่านั้น เป็นผู้ดำเนินการ

๕.๕.๓ ให้รัฐบาลเป็นผู้ดำเนินการทั้งหมด

๕.๕.๔ ให้รัฐบาลร่วมลงทุนกับเอกชน

๕.๕.๕ ให้บริษัทมหาชนดำเนินการตามเงื่อนไขที่รัฐบาลกำหนด

๕.๕.๖ เปิดกว้างให้บริษัทประกันภัยทั้งในและต่างประเทศเข้ามาประมูลตามเงื่อนไขที่รัฐบาลกำหนด

๕.๖ โทษ

คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าโทษที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ มีอัตราโทษสูงเกินไปควรต้องมีการปรับลดให้เหมาะสม และความผิดตามกฎหมายนี้มีบางมาตรา เป็นความผิดต่อเนื่อง ฉะนั้น เมื่อมีการลงโทษปรับแล้วควรให้มีช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย

๕.๗ คณะกรรมการแพทย์

ให้มีบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการแพทย์เพิ่มขึ้นในพระราชบัญญัตินี้ เพื่อทำหน้าที่ควบคุม กำกับ ดูแล ให้คำแนะนำ วิจัยวิจัยปัญหาข้อขัดแย้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการทางการแพทย์ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่ายในการตรวจดูแลรักษา ผู้ประสบภัยจากรถอย่าง เป็นธรรม

๕.๘ มาตรการในการชดเชยค่าเสียหายและการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ

๕.๘.๑ ให้มีบทลงโทษต่อสถานพยาบาลที่ไม่รักษาพยาบาลเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัย

มาตรการตามพระราชบัญญัตินี้

๕.๘.๒ ให้กรมการประกันภัย วางระเบียบและหลักเกณฑ์ในการควบคุมและ

บังคับให้บริษัทประกันภัยต้องจ่ายเงินให้ผู้ประสบภัยด้วยความรวดเร็ว

๕.๘.๓ ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยในทุก ๆ หกเดือน

อัตราร้อยละสองของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยในแต่ละปี

๕.๘.๔ ให้มีมาตรการในการควบคุม ดูแล และกำกับบริษัทประกันภัย

ไม่มีความมั่นคงในด้านการเงิน ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนได้มีหลักประกันว่าจะได้รับ

ค่าเสียหายเบื้องต้นและค่าทดแทนแม้ว่าจะต้องเลิกบริษัทไปเพราะขาดทุนก็ตาม

๖. ข้อสังเกตของคณะกรรมการมาธิการ

๖.๑ ขอให้รัฐบาลพิจารณาอัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับรถจักรยานยนต์

ตามขนาดต่าง ๆ ของเครื่องยนต์ รถยนต์สามล้อที่แปรสภาพมาจากรถจักรยานยนต์

(ท้ายแลป) รถยนต์โดยสารประจำทาง ที่วิ่งระหว่างอำเภอต่ออำเภอ (หมวด ๕)

และรถใช้งานเกษตรกรรมในอัตราดังกล่าวมาแล้วในข้อ ๕.๓

๖.๒ ควรเพิ่มอำนาจให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

มีอำนาจเกี่ยวกับการกำหนดเงื่อนไขกรมธรรม์ และอัตราเบี้ยประกันภัยให้เหมาะสมและ

เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย รวมทั้งให้มีคณะกรรมการแพทย์ตาม ข้อ ๕.๗ และควรมีคณะกรรมการ

รับข้อพิพาทในทุกจังหวัดด้วย

๖.๓ ขอให้รัฐบาลพิจารณายกเว้นภาษีและอากรตามประมวลรัษฎากร

สำหรับเบี้ยประกันภัยที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้อัตราเบี้ยประกันภัยลดลง

๖.๔ ขอให้รัฐบาลสั่งการและควบคุมให้หน่วยงานของรัฐ ประชาสัมพันธ์

ให้ประชาชนได้รับทราบถึงภาวะและสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับตลอดจนเจตนารมณ์ของ

พระราชบัญญัตินี้ด้วย

๗. คณะกรรมการวิสามัญจึงขอเสนอรายงานผลการพิจารณา พร้อมด้วย
ข้อสังเกตของคณะกรรมการมาเพื่อให้สภาได้โปรดพิจารณา

ว.บม สุวรรณทัต

(นายปรีชา สุวรรณทัต)

เลขาธิการคณะกรรมการวิสามัญ

ข้อเสนอแนะ

๑. กำหนดให้ค่าเงินประมาณ ๓-๕ % ของเบี้ยประกัน เพื่อใช้จ่ายในการรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุจากการจราจร เช่นในหลายประเทศไว้ค่าเบ็ด
๒. เงินมูลค่าไรที่เหลือให้ทำเป็นบัญชีสำรอง เพื่อใช้ในการคำนวณลดเบี้ยประกันลงในโอกาสต่อไป
๓. ภาครัฐที่ประกันภัย ไม่ยอมรับอัตราเบี้ยประกันที่คณะกรรมการเสนอ รัฐบาลอาจทางเลือกดังต่อไปนี้
  - ๓.๑ ประกาศหาเอกชนที่สนใจเข้ามารับดำเนินการ (ตามอัตรา

รายงานสรุป

การพิจารณาอัตราเบี้ยประกัน

เพื่อ

พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

พ.ศ. 2535

ของ

คณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาอัตราเบี้ยประกัน

<u>อัตรานำเข้า</u>	หลังจากการประชุม ๓ ครั้ง ได้สรุปอัตรานำเข้าทั้งหมดต่อไปนี้		
๑. รถจักรยานยนต์	๐ - ๑๒๕ ซีซี.	๒๐๐	บาท
รถจักรยานยนต์	๑๒๖ - ๑๕๐ ซีซี.	๔๐๐	บาท
รถจักรยานยนต์	๑๕๐	๖๐๐	บาท
๒. รถจักรยานยนต์	ส่วนตัว	๔๐๐ บาท	รับจ้าง ๔๐๐ บาท
๓. รถใช้ในเกษตรกรรม		๑๐๐	บาท
๔. รถโดยสารวิ่งในจังหวัด	ลดลงจากเดิม ๓๕ %		
๕. นอกนั้นคงอัตราเดิม	(เอกสารหมายเลข ๑)		

<u>รายรับจากนำเข้า</u>	(ตามอัตราที่ออกแล้ว)	๖,๗๒๔,๑๕๗,๕๐๐	บาท
	(เอกสารหมายเลข ๒)		

รายจ่ายของบริษัทประกัน

เงินชดเชยให้แก่ผู้ประสบภัย	๔,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
ค่าบริหาร	<u>๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐</u>	บาท
	รวม	๕,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
มูลค่าไรซ์ไต่	๑,๔๒๔,๑๕๗,๕๐๐	บาท
(ตามอัตราที่ลดแล้ว)		

หมายเหตุ

- จำนวนรถจริงมีจำนวนสูงกว่าที่นำมาใช้คำนวณ เพราะคำนวณจากสถิติรถ พ.ศ. ๒๕๓๔
- ค่ารักษาพยาบาลประเมินไว้สูง หากมีคณะกรรมการแพทย์ควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ จะสามารถลดลงได้อีก

อัตราใบประกันภัยรถยนต์ในราชอาณาจักรเพื่อ พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ลำดับ	ประเภทรถยนต์	การชำรุดยนต์			
		รหัส	ค่ามบคค (บาท/ปี)	รหัส	รับจ้าง/เข้า (บาท/ปี)
1.	รถจักรยานยนต์	1.30	600	3.30	1,200
2.	รถสามล้อเครื่อง	1.70	800	3.70	1,600
3.	รถยนต์นั่งไม่เกิน 7 ที่นั่ง	1.10	1,200	3.10	2,400
4.	รถยนต์โดยสาร	1.20		3.20	
	4.1 ไม่เกิน 15 ที่นั่ง		1,500		3,000
	4.2 ไม่เกิน 20 ที่นั่ง		2,600		4,500
	4.3 ไม่เกิน 40 ที่นั่ง		4,200		7,400
	4.4 เกิน 40 ที่นั่ง		4,900		8,800
5.	รถยนต์บรรทุก	1.40		3.40	
	5.1 ไม่เกิน 3 ตัน		1,500		2,300
	5.2 ไม่เกิน 6 ตัน		1,600		2,400
	5.3 ไม่เกิน 12 ตัน		1,700		2,500
	5.4 เกิน 12 ตัน		2,200		3,200
6.	รถยนต์บรรทุกเพื่อบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิง หรือแก๊ส หรือกรด	1.42		3.42	
6.1	ไม่เกิน 12 ตัน		2,200		2,600
6.2	เกิน 12 ตัน		3,300		4,000
7.	นำรถโดยสาร มีระยะเวลาประกันภัย เริ่มตั้งแต่วันที่ อัตราเบี้ยประกันภัย..... อัตราเบี้ยประกันภัย.....	/	ไม่เกิน 1,000 บาท	3.55	เบี้ยประกัน โดยให้ยกเลิก อัตราเบี้ยประกันภัยก่อน
8.	รถพ่วง ทั้งหมด ทั้งหมดตั้งแต่วันที่.....	3.60		เป็นครั้งไป	
9.	รถยนต์ป้ายแดง (การตำรถยนต์)	4.01		2,000	
10.	รถยนต์ที่เข้าบริการเกษตร	4.06		300	
11.	รถประเภทอื่น	4.07		1,000	

หมายเหตุ รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศและนำเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว
อัตราเบี้ยประกันภัยให้ใช้อัตราเบี้ยประกันระยะสั้นหรือไม่เต็มปีตามพิกัดอัตรา
เบี้ยประกันภัยยานยนต์ พ.ศ. 2523 บวก 200 บาท

ภาคสารนิพนธ์ เลข ๑ หลังจากได้ประชุม ๓ ครั้ง ได้ขอสรุปอีกครั้งเป็นประเด็นดังต่อไปนี้

ลำดับ	ประเภทรถยนต์	การไรรถยนต์			
		รหัส	ส่วนบุคคล บาท/ปี	รหัส	รับจ้าง/ให้เช่า บาท/ปี
๑.	รถจักรยานยนต์	๑.๐๐			
	*๑.๑ ขนาดไม่เกิน ๑๖๔ ซีซี		๒๐๐	-	-
	*๑.๒ ขนาดเกิน ๑๖๔ ซีซี				
	แต่ไม่เกิน ๑๘๐ ซีซี		๔๐๐		
	๑.๓ ขนาดตั้งแต่ ๑๘๐ ซีซี ขึ้นไป		๖๐๐	-	-
๒.	รถสามล้อเครื่อง	๑.๓๐	๔๐๐	๓.๓๐	๑,๖๐๐
	*๒.๑ รถสามล้อเครื่องดัดแปลงจากจักรยานยนต์		๔๐๐	-	๔๐๐
๓.	รถยนต์นั่งไม่เกิน ๓ ที่นั่ง	๑.๑๐	๑,๖๐๐	๓.๑๐	๒,๔๐๐
๔.	รถยนต์โดยสาร	๑.๒๐	-	๓.๒๐	-
	๔.๑ ไม่เกิน ๑๕ ที่นั่ง		๑,๕๐๐	-	๓,๐๐๐
	๔.๒ ไม่เกิน ๒๐ ที่นั่ง		๒,๖๐๐	-	๕,๕๐๐
	๔.๓ ไม่เกิน ๔๐ ที่นั่ง		๔,๖๐๐	-	๗,๕๐๐
	๔.๔ เกิน ๔๐ ที่นั่ง		๕,๕๐๐	-	๘,๕๐๐
	*(รถรับจ้างวิ่งภายในจังหวัดชลบุรี ๓๕ ไร่)				
๕.	รถยนต์บรรทุก	๑.๕๐		๓.๕๐	
	๕.๑ ไม่เกิน ๓ ตัน		๑,๕๐๐	-	๕,๐๐๐
	๕.๒ ไม่เกิน ๖ ตัน		๑,๖๐๐	-	๖,๕๐๐
	๕.๓ ไม่เกิน ๑๒ ตัน		๑,๗๐๐	-	๖,๕๐๐
	๕.๔ เกิน ๑๒ ตัน		๒,๖๐๐	-	๓,๖๐๐
๖.	รถยนต์บรรทุกเพื่อบรรทุกน้ำมัน หรือ ก๊าซ หรือ อคริลิก	๑.๕๐		๓.๕๐	
	๖.๑ ไม่เกิน ๑๒ ตัน		๒,๖๐๐	-	๖,๖๐๐
	๖.๒ เกิน ๑๒ ตัน		๓,๐๐๐	-	๕,๐๐๐
๗.	พ่วงรถลากจูง	๑.๕๐	๓,๐๐๐	๓.๕๐	๕,๐๐๐
๘.	รถพ่วง	๓.๖๐		๕๐๐	
๙.	รถยนต์ป้ายแดง (การดำรถยนต์)	๕.๐๐		๕,๐๐๐	
๑๐.	รถยนต์ที่ใช้ในการเกษตร	๕.๐๖		๑๐๐	
๑๑.	รถประเภทอื่นๆ	๕.๐๗		๑,๐๐๐	

เอกสารแนบเลข ๒ แสดงจำนวนเงินที่รับได้และจ่ายไปของเทศบาล โดยคำนวณจากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
พ.ศ. ๒๕๓๔, ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและเงินได้จากจำนวนการยกย่องการบริจาคเงิน และ
การยกย่องการบริจาคเงินของห้างหุ้นส่วน (๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๔)

บัญชี	ประเภท	อัตรา เงินต้น	จำนวน หน่วย (บาท)	เงินต้น (บาท)	เงินต้น (บาท)
ก. การยกย่องการบริจาคเงิน					
๑.	เทศบาลจังหวัดสุพรรณบุรี	๑,๖๐๐	๕๕๖,๕๐๓	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐
๒.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	๑,๕๐๐	๕๕๖,๕๕๕	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐
๓.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	๑,๕๐๐	๕๕๖,๕๕๕	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐
๔.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	๕๐๐	๕๕๖,๕๕๕	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐
๕.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	๕,๕๐๐	๕๕๖	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐
๖.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	๕,๕๐๐	๕๕๖	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐
๗.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	๑,๐๐๐	๕๕๖	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐
๘.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	๑,๖๐๐	๕๕๖	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐
๙.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	๑,๐๐๐	๕๕๖	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐
๑๐.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	๕,๕๐๐	๕๕๕	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐
๑๑.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	๕,๕๐๐	๕๕๕	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐	๕๕๖,๑๖๔,๕๐๐
๑๒.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	๑๐๐	๕,๕๖๕,๓๕๑	๕,๕๖๕,๓๕๑,๓๐๐	๕,๕๖๕,๓๕๑,๓๐๐
๑๓.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	๑,๐๐๐	๕๕๕,๕๕๕	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐
๑๔.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	๑,๐๐๐	๕๕๕,๕๕๕	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐
๑๕.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	๑๐๐	๕๕๕,๕๕๕	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐
๑๖.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	๕๐๐	๕๕๕,๕๕๕	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐
รวม ก.			๕,๕๕๕,๕๕๕	๕,๕๕๕,๕๕๕,๕๐๐	๕,๕๕๕,๕๕๕,๕๐๐
ข. การยกย่องการบริจาคเงินของห้างหุ้นส่วน					
๑.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี				
-	เงินต้น	๕,๕๐๐	๕๕๕,๕๕๕	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐
-	เงินต้น	๕,๕๐๐	๕๕๕,๕๕๕	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐
-	สุพรรณบุรี	๑,๐๐๐	๕๕๕,๕๕๕	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐
รวม ก			๕๕๕,๕๕๕	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐
๒.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี				
-	เงินต้น	๓,๖๐๐	๕๕๕,๕๕๕	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐
-	สุพรรณบุรี	๕,๕๐๐	๕๕๕,๕๕๕	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐
รวม ก			๕๕๕,๕๕๕	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐
๓.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	๑,๖๐๐	๕๕๕,๕๕๕	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐
รวม ข.			๕๕๕,๕๕๕	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐
๓.	เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	๑,๐๐๐	๕๕๕,๕๕๕	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐
รวม ก + ข + ค			๕๕๕,๕๕๕	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐	๕๕๕,๕๕๕,๓๐๐

วัตถุประสงค์

‘นิติบัญญัติ’ เป็นหนังสือทางวิชาการที่ ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงาน เลขาธิการวุฒิสภา จัดทำขึ้นเพื่อเป็นบันทึก ประวัติกฎหมาย โดยมีสาระสำคัญประกอบด้วย ความเป็นมา สรุปประเด็นการอภิปรายของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และคณะกรรมการการ ตลอดจนคำชี้แจงของ รัฐบาลในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแต่ละ ฉบับ โดยรวบรวมจากเอกสารต่าง ๆ ของรัฐสภา อาทิ ระเบียบวาระการประชุมสภา บันทึก การประชุมสภา รายงานของคณะกรรมการ รายงานการประชุมสภา และหนังสือราชกิจจานุเบกษา โดยลำดับความเป็นมาตั้งแต่การเสนอ ร่างพระราชบัญญัติ การพิจารณาร่างพระราช บัญญัติของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา จนถึงการประกาศใช้พระราชบัญญัติเป็น กฎหมายในหนังสือราชกิจจานุเบกษา

ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนัก งานเลขาธิการวุฒิสภา ได้เริ่มจัดทำหนังสือ ‘นิติบัญญัติ’ เฉพาะพระราชบัญญัติบางฉบับ ที่เห็นว่าสำคัญที่ตราขึ้น โดยรัฐสภา ตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2536 เป็นต้นไป

ชื่อหนังสือ	นิติบัญญัติ (ฉบับที่ 2)
ชื่อเรื่อง	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535
ผู้เรียบเรียง	ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
จำนวนหน้า	62 หน้า
จำนวนพิมพ์	1,500 เล่ม
วัน เดือน ปี	12. พฤศจิกายน 2536
เจ้าของ	ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. 2441578
พิมพ์ที่	กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. 2441741

บ 9285 ฉ.3

KN สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. ศูนย์บริการ
71 ข้อมูลและกฎหมาย.
ว872น พระราชบัญญัติ คุ่มครองผู้ประสบ-
2536 ภัยจากจรด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535.

